

VOLITVE '90 VOLITVE '90 VOLITVE '90

ZSMS

liberalna stranka
GROSUPLJE

Gabrijel Berginc

Ni se bilo lahko odločiti ali naj še delam v političnem življenju ali ne. Po razgovorih s prijatelji in po dogajanjih, ki so se vrstila, sem sklenil, da stopim v mlino demokracije. ZSMS — liberalna stranka je pokazala veliko demokratičnosti in pravih odločitev še kot klasična ZSMS. Bila je edina prava opozicija. Danes se druge stranke štejejo za opozicijo in dajejo predloge, ki jih je ZSMS že davno zagovarjala, vendar v časih, ko s svojo glavo ni bilo možno misliti in tako je marsikateri predlog izginil med kolezi uradne politike.

ZSMS — liberalna stranka je stranka, ki ji je moto »SVOBODA POSAMEZNIKA«, kar marsikateri stranki tudi danes ni všeč, kajti močan posameznik lahko reši tudi stranke, tudi zato je moč te stranke velika. Res ima stranka danes najmlajše članstvo, kar pa pomeni neobremenjenost s preteklostjo in lahko pogleda v oči vsakomur. Borili se bomo za prihodnost, kjer pa morajo mladi imeti večjo veljavo, da s svojo strokovno sposobnostjo delajo za blagor vseh.

Vsi se danes potegujejo za oblast, ki bi ji zaupali, liberalci pa se potegujejo za oblast, ki predvsem »sama sebi ne zaupa: za oblast, ki ve, da bi podlegla skušnjavi, če bi bila njena moč neomejena«, in zato gradimo mehanizme, da bo kontrola nad državo možna na vseh področjih. Ko bomo imeli tako oblast, bo demokracija varna, stopnja svobode neodvisna od dobre volje trenutnih oblastnikov.

Če bom izvoljen za delegata (poslanca) občine Grosuplje, se bom boril za resnično uveljavitev pluralnega demokratičnega sistema. Za takojšnje sprejetje nove ustave, kjer bo Slovenija dobila pravo moč države Slovenije, brez ideoloških predsodkov in svobodo na vseh področjih življenja. Takoj bo treba preveriti odnose s federacijo in ugotoviti, kje in pod kakšnimi pogoji lahko Slovenija še sodeluje.

Zagovarjal bom interese občine, kajti na ravni občine se ustvarja denar in zato mora tu tudi ostati. Nasprotujem centralizaciji Slovenije — denar naj praviloma ostaja tam, kjer je ustvarjen. Vendar je Slovenijo treba razvijati tudi kot skupno državo, kjer se bomo lahko merili z najvišjimi standardi.

ZSMS

liberalna stranka
GROSUPLJE

Ker se mi kot sekretarju OK ZSMS Grosuplje že upira vsakodnevno natolcevanje o demokraciji, tržnem obnašanju, svobodi itd. iz ust nekaterih predstavnikov novih strank, sem se odločil, da iz našega arhiva potegnem zapis, ki je star komaj 2 leti. K temu me je še posebej vzpodbudilo to, da so ti isti ljudje že imeli možnost popraviti vsaj delček napak, ki so bile storjene v povojni zgodovini, pa jim to z ozirom na njihov položaj ni bilo preveč pogodu.

Dne 13. 1. 1988 sem kot sekretar OK ZSMS zaprosil DO PARTNER, katere ena od dejavnosti so tudi poslovne storitve, da za nas prevzame vodenje računovodstva. Direktor te DO je takrat bil današnji predsednik Slovenske demokratske zveze v Grosupljem gospod Miro Vreg. Že naslednji dan smo prejeli odgovor, iz katerega je razvidno, da je za sklenitev pogodbe potrebna še posebna prošnja sekretarja OK ZKS. Seveda smo prošnjo nemudoma preklicali, saj iz odgovora veje zelo očiten podcenjujoč odnos do OK ZSMS in visoko vrednotenje te danje Zveze komunistov.

Ne verjamem, da lahko nekdo v dveh letih svoje nazore popolnoma spremeni, če pa to govori — mu tudi ne verjamem.

Odgovor na našo prošnjo še vedno hranimo v arhivu.

Zlatko Mehič

VOLITVE '90

Volilne obljube

Stranke v predvolilnem boju obljubljajo veliko, nekatere malo manj, druge malo več, nove in stare — vse si želijo pridobiti volilce. Seveda »nove« stranke volilce prepričujejo, da bodo za razliko od »starih« svoje programe tudi uresničile. Saj bi njihovim obljubam in besedam skoraj verjel, vendar se bojim, da bodo svojih obljub izpolnile še manj, kot v preteklosti.

Npr. Kmečka zveza — podružnica Grosuplje obljublja vrnitev arondiranih zemljišč prejšnjim lastnikom. Mar to pomeni, da bodo vračali že pozidana zemljišča? Morda to pomeni tudi nastajanje velikih kmetij in veleposelstnikov, čeprav Ivan Oman vztrajno zatrjuje, da mali kmetje ne bodo oškodovani. Dvomim, saj je lahko kmetijstvo ugledno in donosno le na večjih površinah in tudi družinske kmetije brez veliko obdelovalne zemlje ne bodo mogle preživeti. Pa prepustimo to prihodnosti, želim opozoriti še na preteklost, kako je Slovenska kmečka zveza — podružnica Grosuplje do sedaj izpolnjevala obljube. Ko so se delali pod okriljem frontne SZDL, smo s skupnimi močmi pri Izvršnem svetu SO Grosuplje dosegli, da je imenoval komisijo za reševanje problematike kmetijskih zemljišč. V njej je 6 članov SKZ in 3 ostali člani, vendar se kmečka zveza vse do danes ni potrudila sklicati vsaj en sestanek te komisije, ki jo vodi njihov član. To se pravi, da ni dovolj samo dobiti priložnost za delovanje (ali za oblast), potrebno je potem tudi nekaj narediti in upam, da bo SKZ vnaprej pri izvajanju svojih sklepov uspešnejša. Ali pa tudi ne? Vsekakor so dokazali, da so pri obljubah zelo močni!

P. S.: Priloženi predlog je bil potrjen na seji IS SO Grosuplje dne 4. 4. 1989.

B. Ž.

PREDLOG

za imenovanje komisije za reševanje problematike arondiranih zemljišč v občini Grosuplje.

Na podlagi sklepa ustanovnega zbora podružnice SKZ Grosuplje z dne 20. 11. 1988 in razgovora predstavnikov Kmečke zveze z dne 16. 12. 1988, s predsednikom Skupščine občine Grosuplje tov. Ahlin Ivanom predlagamo skupščini občine, da ustanovi komisijo za reševanje problematike arondiranih zemljišč.

Glede na sklep o dvotretinski večini predstavnikov Kmečke zveze naj bi bila komisija 9-članska.

Člani SKZ — Podružnica Grosuplje

- Škofca Franc
- Čebular Anton
- Kramar Franc
- Novak Janez
- Sraj Alojz
- Dolinšek Janez

Predstavniki občinskih organov:

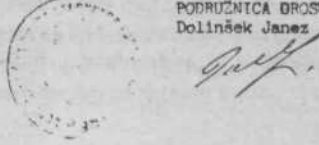
- Član IS odgovoren za kmetijstvo
- kmetijski referent
- kmetijski inšpektor

Nalozge komisije naj bi bile naslednje:

1. Razjasniti vprašanja, ki so se dosegala v zvezi z arondacijo zemljišč z vidika pravne in ekonomske podlage.
2. Pripraviti analizo obstoječega stanja po območjih.
3. Priprava predlogov možnih rešitev problematike arondiranih zemljišč, pri katerih ni potrebno spreminjanje zakonskih določil.
4. Priprava predlogov za spremembo obstoječe zakonodaje zna tem področju.
5. Sodelovanje komisije pri reševanju drugih aktualnih nalog s tega področja.

Grosuplje, 8. 2. 1989

PREDSEDNIK SKZ
PODRUŽNICA GROSUPLJE
Dolinšek Janez

V šolskem centru

»Josip Jurčič« jeseni gimnazija

Kmalu bo minilo 10 let od prvih začetkov uvajanja usmerjenega izobraževanja in šolske reforme, ki je v letih 1981 — 1984 spremenila šolsko mrežo in programe srednjega šolstva.

V ŠC »Josip Jurčič« smo tako začeli namesto bivšega gimnazijskega programa izobraževati učence v družboslovno-jezikovnem programu, v letih 1981 — 1989 pa sta bila že pridobljena dva programa: strojništvo in metalurgija ter poslovno-finančni program. Spoznanje, da je šolstvo mogoče spreminjati učinkovito samo postopoma, je postajalo vse bolj očitno. Projekt usmerjenega izobraževanja je bil vsebolj izpostavljen zaradi preglobokih sprememb kritiki, tudi s strani prosvetnih delavcev. V omenjenem obdobju so skušale napravljene napake odpraviti z delnimi popravki učnih programov.

Strokovni svet SRS za vzgojo in izobraževanje je dne 26. januarja 1990 sprejel sklep za začetek druge faze prene nove srednjega šolstva: z razpisom za šolsko leto 1990/91 se prične vpis v novo gimnazijo, v srednjem strokovnem šolstvu pa vpis v 3 ali 4-letno smer. Gimnazija združuje dosedanje programe: naravoslovno-matematični, družboslovni in kulturni, pedagoški in računalniški.

Tudi na Srednji šoli v Ivančni Gorici smo razpisali v novi splošno-izobraževalni program GIMNAZIJA, in sicer 60 učnih mest. Program gimnazija je primeren učencem, ki so motivirani za umsko napornejšo učenje, tistim, ki so ustvarjalni, kreativni in pri delu samostojni z raziskovalnim pristopom. Gimnazija je primeren program za učence, ki se radi učijo in želijo nadaljevati študij na univerzi. Program gimnazija bo vseboval temeljni in izbirni del. Vsekakor bo poudarek na temeljnem, splošnoizobraževalnem delu — na materinem jeziku, matematiki in tujem jeziku. Pouk bo potekal na lažjem in zahtev-

nejšem nivoju. Izbirni del bo določila šola, n. pr. tuji jezik, vključene bodo tudi določene vsebine v obliki seminarjev in tečajev, n. pr. teorija spoznanja in organizacija učenja. V gimnaziji bi moral biti poudarek tudi na izvenšolskih dejavnostih, n. pr. športnih, umetniških in kulturnih.

Kot pika na i bo po 4-letnem šolanju MATURA, ki bo pogoj za sprejem na univerzo. Znanje na maturi se bo ocenjevalo eksterno, po zgledu mature, ki jo izvajajo v večini razvitih držav.

Naše okolje je gimnazijo sprejelo s posebnim zadovoljstvom, saj je splošni program še zlasti primeren za manjše šole, ker daje splošno znanje na dovolj visokem nivoju in omogoča nadaljevanje študija na vseh fakultetah. Ob izdelavi gimnazijskih učnih načrtov moramo vztrajati, da izluščimo pomembno od nepomembnega, da število ur pouka znižamo in s tem razbremenimo učence ter šolo naredimo spet privlačno za našega srednješolca.

Milena Vrenčur

Karel Puš

PISMA BRALCEV

Diktatura z drugim imenom

Vse bolj očitno je, da je tudi občinskim strankam zmanjkalo adutov v rokavu, s katerimi bi še v zadnjem trenutku pred volitvami lahko obrnile vse bolj očiten rezultat sebi v prid. Čim bolj se nam približuje »dan D« — bolj to čutimo tudi navadni ljudje na svoji koži. Socialistična zveza in ZSMS še vedno prejmeta denar iz proračuna, nove stranke si pomagajo, kakor vejo in znajo. Pri tem finančnem hendikepu pa se neredko poslužujejo metod, ki so še pred leti »krasile« toliko zaničevano »partijo«.

Zgodovina se ponavlja. Upal sem, da sam vsega tega, o čemer sem slišal pripovedovati svoje starše, ne bom doživel, pa ni tako. Naše stare mame se morajo spet zaklepati. Danes se zaklepajo pred nekimi »novimi« aktivisti in neredko so to ljudje, ki so še pred kratkim prav dobro sodelovali v »starem« sistemu. Ti obiskovalci ljudem, ki so upravičeno jezni, danes vsiljujejo neko novo ideologijo. Tej ideologiji sam praviim antikomunizem in priznam, da ne vem, v čem je boljši od komunizma.

Še pred kratkim so ti »aktivisti« nosili že kar izpolnjene članske izkaznice po domovih in z njimi posiljevali ljudi, češ da »oni niso samo politična, ampak tudi stanovska organizacija«. Logičen zaključek, ki ga preveč zagret aktivist lahko izvleče, je ta, da moramo biti vsi »tega in tega poklica« tudi člani stranke. Ne — hvala!

Le kaj se je vsedo med ljudmi, da jim nasedajo? Ali res ne vidijo kam gremo? Na našem zboru volilcev je predstavnik mladine predlagal, da podpremo vse kandidate za Zbor krajevnih skupnosti, zato ker je to edino pošteno do vseh kandidatov in vseh volilcev. Se strinjam. Vsi kandidati bi morali priti do volilcev, ki bi potem izbrali najboljšega. Seveda je bil DEMOS postavljen v pozicijo, ko bi ob zelo očitni pripadnosti udeležencev na zboru lahko njihovo početje izgledalo nepošteno, zato tega predloga ni pozabil javno podpreti tudi njihov predstavnik. Vse lepo in prav, če ne bi pred samim zborom slišal naslednjih besed med dvema prisotnima (očitno predstavnikoma DEMOSA): »Podpri »najbolj rdečega«, ki tako ali tako ne bo izvoljen, in našega!« Prepričan sem, da je navodila dajala tudi nasprotna stran, se pa vsaj javno niso delali boljše kot so. Kaj pa, če bi moja mama, ki slučajno ni bila prisotna na zboru volilcev,raje volila nekoga tretjega, pa ste si vzeli pravico, da ga že kar sedaj odžagate. Vsaj sedaj niso lagali in ne vem, zakaj je to potrebno vam. Sicer pa to ni prvič.

Govorili ste nam tudi, da Zeleni nastopajo v okviru DEMOSA, pa kolikor vem, to sploh ni res. Zeleni so se za skupni nastop v Zbor krajevnih skupnosti povezali z ZSMS-jevci, pa tudi svojega kandidata za Zbor občin imajo. Jaz tu ne vidim neke koalicije z DEMOS-om. Cilj te lažne propagande je bil seveda jasen — v DEMOS pritegniti tudi pristaje Zelenih.

Sicer pa, če še ne veste, se v zadnjem času govori tudi to, da občinski DEMOS ni preveč trden. Sam bi temu kar verjel, saj ste se morali dogovoriti o skupnih kandidatih za občinski DPZ, kar je seveda za vse mučno delo. Prerekanja in stili: »Mi smo boljši (ali imamo boljše ljudi) od vas!« — ne vodijo nikamor. Kako bo šele po volitvah, ko vam bo odmerjen skupni denar iz proračuna za vaše delo.

Po vsem tem kar verjamem tudi v to, da nekatere ljudi zadržujete na svoji listi samo še s pritiski in grožnjami. Ljudje pa se seveda bojijo, saj vse ankete kažejo, da bo oblast vaša.

Mene ste prepričali v to, da za vas ne bom volil. Za naslednje volitve pa vam svetujem, da svojih notranjih zdroh ne kažete navzven, če se že prej ne morete o vsem do potankosti dogovoriti.

Volilcem pa samo parafraziran stavek iz Dantejeve Božanske komedije: »Pustite upanje vi, ki jim še zaupate!«

J. T.

Plodno sodelovanje

Stopamo v čas Evropeizacije: evropska pamet bo le zavozila skupaj, se pravi, da bodo pametni predlogi enih upoštevani v projektih drugih in obratno.

Pa smo si mislili takole: če je to mogoče v gospodarstvu, in preko njega v politiki, mora biti še toliko bolj in prej mogoče v našem delu, mladi kulturi, ki se vidi preko našega lista in preko lista Zimzelen, ki ga izdaja Dom starejših občanov Grosuplje. Ogledali smo se tako za prijemljiv predlog Karla Puša, urednika Zimzelena, da bi Zimzelen in list OŠ Grosuplje sodelovala z izmenjavo prispevkov; list Okence naše šole bi lahko priobčeval poljubne prispeke iz Zimzelena, in obratno. Od tega bi imeli oboji samo korist. Oba lista, Zimzelen in list naše šole Okence bi iz priobčenih člankov videla življenje na drugi strani,

ki ga vsi večinoma poznamo po kaj »kritičnih« pripovedovanjih drugih! S temi »kritičnimi« pripovedovanji mislim neresnice o resničnih življenjskih utripih starih v Domu in mladih na šolah.

Prispevki iz lista mladih bi vili starejšim bralcem Doma neizmerno snovi za razmišljanja, za primerjanja razmer nekoč in danes, o vrednostih nekoč in danes, o življenju v delu in ob njem. Res, tega in podobnega bi bilo skoraj neskončno, zabavno in zanimivo.

in, kako naj bi izgledala »zamenjava«? Dom in šola bi si zamenjavali liste, »interesent« pa naj bi si iz lista izbral prispevek, kakor je bil objavljen v »izvirniku«. Ta obojestranska izmenjava naj bi bila kakor koli neobvezujoča, edini pogoj je, da ne bi bila žaljiva. Nič zato, če bo prispevek neaktualen, zastarel, da bo le zanimiv in izvirni! Torej bomo prepisovali drug drugega! Ne! Seznanjali se bomo med seboj, spoznavali bomo svet okoli sebe, pripovedovali bomo drug drugemu o stvareh, ki se nam zdijo pripovedovanj vredne. Pri tem ne bo prav nobene prisile; vse bo po načelu »mizica, pogrni se!«, brez očitkov, podtikanj, vsiljevanj, zasramovanj in podobnih nečloveških odnosov pisane besede, ki ima daleč večjo moč kot pogovor. Bi šlo tako?

Bodimo boljši kot sedanjí svet, ki išče v grehah drugega opravičila za svoja nesramna in človeka nevrredna obtoževanja! Recimo že enkrat bobu bob! Se vam ne zdi, da smo pozabili, kaj pravi naš tako hvaljeni Prešeren v sonetu o Apelu in čevljarju?

Grosuplje, 23. 1. 1990

